

Ach, nejedě, ach, nejedě,
ale se něse,
od stříbra a i od zlata
cely se třese.²⁾

Otevřtě mu, tatuličku,
široko vrata,
ať un sobě nĕpomatle
stříbra i zlata.

Otevřtě mu, tatuličku,
široko dveři,
ať un sobě nĕpomatle
to zlate peři.

Posteltě mu, tatuličku,
bile peřiny,
ať un sobě nĕpomatle
šaty stříbrny.

Postavtě mu, tatuličku,
pod nohy³⁾ stolek,
ať un sobě nĕpomatle
zlatych podkovek.

Postavtě mu, tatuličku,
ten stůl červeny,
a na ten stůl, tatuličku,
obrus tažený.

Na ten obrus, tatuličku,
taliř točeny,
na ten taliř, tatuličku,
kaplun pečeny.

Sedni dale, můj kochanku,
pokravaj sobě,
a esli ty nĕmaš noža,
pojčam ja tobě.

O, ja se tě, ma panenka,
noža nĕprosim,
ani tebe, ma panenka,
v srdci nĕnosim.⁴⁾

1) O, pozdřičiž, ma macičko,
s vysokej věže,
ežli ten můj mily
z vojny nĕjedzě?

2) Jedzě, jedzě, ma mamičko,
koniček řeha,
a od stříbra, od zlata
cely se měhta.

3) ten novy
4) Oj, vidzim ja, ma dzěvucho,
vidzim po tobě,
oj, že mi ty lepši přaješ
nežli ja tobě.

580. NEODSTRAŠENÝ

1076. (*Nápěv 194 [414]*)

Zapalejte sa, zelené višně, od slunka!
Ja, nezavíraj, má roztomilá, okenka!

Okenko zavřeš a dvěře zatkneš, proto nic,
budu chodívat, má roztomilá, stokrát víc.

581. TAJNÁ TESKNOST

1077.

Ze Suché Lozy

Za-šeu mně šo-ha-jek da-le-ko za ho-ry, jak mně tam o-sta-ne, Bo-že mi- uý, dobrý.

Zašeu mně šohajek
daleko za hory,
jak mně tam ostane,
Bože miuý, dobrý!

Za hory, za hory!
Nad záhory jasno,
je-i tě, šuhajku,
je-i tě tam teskno?

Je-i tě tam teskno,
mňa je tady dvakrát,
ale nedám toho
ani na sobě znat.

582. VZDÁLENÝ

1078. (*Nápěv 299 [581]*)

Z Litenčic

Zatmělo se mně slunečko.
Kdo mě potěší, můj nejmilejší,
mý zarmócený srdýčko?

Zatmělo se mně ze všech stran,
že mně šohajek můj nejmilejší
odešel, nevím kam.

Letěly tady labutě;
překerak se máš, můj nejmilejší,
překerak se máš na světě?

583. VRŠEK ULOMENÝ

1079.

Z Bystřice pod Hostýnem

Za - toč se, sy - ne - čku, na vraném ko - ni - čku! Já se ne - za - to - čím, až mi dáš vo - ni - čku.